

«Quan els nazis vingueren ...»

written by Víctor de la Torre | 10 de novembre de 2019

«Quan els nazis vingueren pels comunistes,
no vaig aixecar la veu.

Jo no era pas comunista.

Quan empresonaren els socialdemòcrates,
no vaig aixecar la veu.

Jo no era socialdemòcrata.

Quan vingueren pels sindicalistes,
no vaig aixecar la veu.

Jo no era pas sindicalista.

Quan vingueren rere els jueus,
no vaig protestar,

Jo no n'era, de jueu.

Ara vénen per mi.

I no hi ha ningú que aixequi la veu.»

Atribuït a Martin Niemöller, alemany nascut el 1892; aquest text denuncia la passivitat i fa evident el perill d'aquesta inacció enfront l'autoritarisme.

Amb la complaença i fins i tot l'aplaudiment d'una part considerable dels polítics, la societat i la gairebé totalitat dels poders de l'Estat, s'han pres i es continuen prenent mesures contra l'exercici dels drets i de les llibertats que haurien d'estar garantits en un sistema polític basat en la democràcia.

El decret de **seguretat digital** aprovat d'urgència i ja publicat al Butlletí Oficial de l'Estat (BOE), per combatre—en paraules de Pedro Sánchez—, la «República digital», inclou mesures que responen més a la voràgine d'una campanya electoral que no pas a canvis respecte al que ja hi havia,

segons han expressat experts en dret digital.

En tot cas, estem vivint l'escenificació d'unes proclames i amenaces per part dels líders dels diferents partits que recorden més a la necessitat d'erigir-se com a mascle alfa que a la de presentar projectes de solució i millora dels problemes existents.

Per què?

Potser obeeix a la teoria de la manta curta, aplicada a les bosses de vot?

Creuen, encara avui dia, que anar contra Catalunya augmenta el nombre de paperetes a favor seu dins les urnes d'altres territoris?

Sembla que sí, que així és. Perquè més enllà de les relliscades, les mentides i els excessos als quals ens tenen acostumats, em nego en rotund a creure que darrere de tot el plantejament no hi ha una estratègia pensada i executada per aconseguir els seus propis objectius de poder.

La conclusió, doncs, és decebedora: **intervenir, reprimir i prohibir** el que hem fet, fem i volem poder fer a Catalunya, és i continuarà sent la seva resposta a la nostra petició de diàleg, expressada també mitjançant l'etiqueta digital (*hashtag*) #SitAndTalk.

PS. Als que pensin que res de tot això els hi afecta perquè no són catalans, perquè no defensen el dret d'autodeterminació, ni tampoc accepten que en democràcia el poder (*krátos*) deriva del poble (*dêmos*) i, en conseqüència, la democràcia està per sobre de les lleis, els convido a preveure les reaccions de l'aparell de l'Estat un cop normalitzat i actuï contra el subjectiu «desordre públic» quan hi hagi manifestacions i protestes contra la corrupció, la reforma laboral, la devaluació de les pensions, la pujada d'impostos, l'increment de l'atur, els desnonaments ... o la pèrdua definitiva del que coneixem com a benestar.